Wymagania Edukacyjne
z katechezy w zakresie klasy II liceum i technikum
do programu nr AZ-3-01/18
i podręcznika nr AZ-32-01/18-RA-24/21
„W poszukiwaniu wiary i nadziei"
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
I. Droga do dojrzałości				
Uczeń: – podaje definicję wiary, – wymienia sposoby umacniania wiary, – podaje, czym jest religia, – definiuje, czym jest wiara (A.6), – wymienia cechy dojrzałej wiary, – podaje dorobek św. Tomasza z Akwinu (E.2), – wymienia drogi poznania Boga (A.2), – wymienia rodzaje objawienia nadprzyrodzonego, – nazywa, czym jest przymierze, – wymienia biblijne wzory posłuszeństwa np. Abraham (C.1), – podaje znaczenie tytułów mesjańskich (A.12.5), – definiuje pojęcie „proroctwa mesjańskie", „figury mesjańskie", – podaje znaczenie pojęcia cnoty, – wymienia cnoty boskie i kardynalne (C.6.1), – przytacza nauczanie Kościoła dotyczące posłuszeństwa wiary, – podaje, jakiej modlitwy nauczył nas Jezus, – przytacza Modlitwę Pańską z Pisma Świętego, – podaje przykłady modlitwy postaci biblijnych, – przytacza nauczanie Kościoła dotyczące modlitwy, – przytacza nauczanie Kościoła katolickiego dotyczące modlitwy.	**Uczeń:** – wyjaśnia, czym jest odpowiedzialność za decyzje wiary, – wyjaśnia chrześcijańską wizję człowieka i świata (A.1.2), – wyjaśnia powszechny charakter religii, – wyjaśnia, dlaczego wiarę należy rozwijać, – wyjaśnia zależność między wiarą i rozumem (A.6.2), – wyjaśnia dlaczego Bóg objawił się ludziom, – wyjaśnia, że Chrystus jest pełnią Objawienia (A.4), – wyjaśnia, jak korzystać z daru Bożego Objawienia, – wyjaśnia znaczenie imienia Emmanuel, – wyjaśnia, czym jest Protoewangelia (A.12.3), – podaje przykłady świadectw o Jezusie jako Mesjaszu zawarte w Starym i Nowym Testamencie (A.13.1), – wyjaśnia rolę łaski Bożej w kształtowaniu cnót i charakteru człowieka, – wymienia biblijne przykłady posłuszeństwa, – wyjaśnia, co to znaczy, że możemy zwracać się do Boga „Ojcze", – wyjaśnia rytm modlitwy w cyklu roku liturgicznego,	**Uczeń:** – stwierdza potrzebę głoszenia wiary w świecie, – wskazuje na religijny wymiar ludzkiego życia, – opisuje związek między wiarą a uczynkami, – podaje przykłady nawróceń (F.1.5), – poszukuje argumentów do dyskusji o relacjach między wiarą i rozumem (A.6), – rozróżnia objawienie naturalne, nadprzyrodzone i prywatne (A.2.2), – wskazuje na sposoby budowania właściwych relacji z wyznawcami judaizmu, – omawia działanie Boga ukierunkowane na ocalenie człowieka (A.12.4), – analizuje, jaką rolę odgrywa Jezus Chrystus w jego życiu, – wskazuje praktyczne możliwości nabywania cnót, – wyjaśnia nauczanie dokumentów Kościoła dotyczące posłuszeństwa wiary, – objaśnia wezwania zawarte w modlitwie Ojcze nasz, – wyjaśnia znaczenie modlitwy w codziennym życiu, – omawia modlitwę Mojżesza jako modlitwę wstawienniczą (D.2.2), – wskazuje na trudności związane z modlitwą i sposoby ich	**Uczeń:** – uzasadnia potrzebę poszukiwań i dążeń religijnych, – analizuje, na czym polega posłuszeństwo wiary, – daje świadectwo swojej wiary (F.1), – wykazuje otwartość na poszukiwanie Boga (A. 2.a), – charakteryzuje drogi poznania Boga (świat i człowiek) (A.2.1), – opowiada o objawianiu się Boga światu (A.4.1), – analizuje wybrane fragmenty Pisma Świętego o Objawieniu Bożym, – analizuje zadania, jakie w odniesieniu do dialogu między wyznawcami Chrystusa i ich „starszymi braćmi w wierze" określa papież Jan Paweł II i biskupi polscy, – wyjaśnia istotę grzechu pierworodnego (A.12.1), – wskazuje we współczesnej kulturze zafałszowane wizje szczęścia: materialistyczny konsumpcjonizm, hedonizm (C.1.3), – analizuje relacje pomiędzy cnotami boskimi a cnotami kardynalnymi, – wskazuje na przykłady młodych błogosławionych i świętych, – wyjaśnia, na czym polega nowość modlitwy chrześcijańskiej	**Uczeń:** – analizuje teksty źródłowe, – uzasadnia tezy określające duchowy rozwój człowieka, – określa religię jako zjawisko powszechne, posiadające wymiar społeczny, – analizuje nauczanie Kościoła dotyczące zjawiska religii (A.6), – wskazuje sposoby kształtowania dojrzałej wiary, – uzasadnia obowiązek dawania świadectwa przez uczniów Chrystusa (F.l.3), – uzasadnia potrzebę pogłębiania własnej wiary, – uzasadnia, dlaczego objawienie jest łaską, – analizuje znajomość ksiąg Pisma Świętego mówiących o przymierzu Boga z ludzkością, – charakteryzuje przymierze zawarte przez Boga z narodem wybranym (C.1.1), – wskazuje proroków zapowiadających przyjście Jezusa, – uzasadnia potrzebę zaangażowania człowieka w rozwijanie cnót, – charakteryzuje posłuszeństwo na wzór postaci biblijnych (C.1.1), – uzasadnia wartość posłuszeństwa Bogu (C.1.2), – wskazuje okoliczności przekazania Modlitwy Pańskiej i omawia jej treść (D.14.1),

	tygodnia i dnia (D.11.2), – podaje przykładowo, kto w tradycji chrześcijaństwa pisał o modlitwie, – wyjaśnia nauczanie dokumentów Kościoła o tradycji modlitwy chrześcijańskiej.	przezwyciężania (D.13.1), – omawia biblijne podstawy modlitwy wspólnotowej (D.8.2).	zanoszonej „nie tylko przez Chrystusa, lecz także z Nim” (D.5.1), – wskazuje na modlitwę Jezusa, jako wzór, – wskazuje na związek modlitwy z wiarą i nadzieją (Abraham) (D.2.1), – uzasadnia potrzebę pogłębiania relacji z Bogiem, – analizuje biblijny nakaz trwania na modlitwie (D.11.1), – wskazuje, czym była modlitwa dla świętych.	– uzasadnia, że Jezus wysłuchuje modlitwy pełnej wiary (D.5.2), – analizuje swoją postawę modlitewną wobec Boga Ojca, – ukazuje potrzebę poddania się woli Bożej jako istotny element modlitwy (Dawid) (D.2.3), – ocenia redagowaną modlitwę prośby „o wytrwałość w modlitwie”, – uzasadnia rolę tradycji modlitwy w swoim życiu.
II. Dążenie do prawdy				
Uczeń: – przytacza tekst biblijny związany ze stworzeniem człowieka, – podaje, jakie zadanie otrzymał człowiek w momencie stworzenia, – podaje, jaką rolę odgrywa Dekalog w kształtowaniu sumienia młodego człowieka (C.17.3), – definiuje chrześcijańską wizję wolności (C.2.1), – podaje definicję prawdy i krzywoprzysięstwa (C.17.1), – definiuje powołanie (C.9.1), – wymienia i charakteryzuje drogi realizacji powołania, – definiuje, czym jest religia, – podaje wiadomości na temat najważniejszych religii świata oraz wyznań chrześcijańskich (A.3.1.), – definiuje pojęcie: Kościół „katolicki”, – wymienia przymioty Kościoła, – wyjaśnia, czym jest chrześcijaństwo, – definiuje pojęcia: deizm, racjonalizm, ateizm, modernizm.	**Uczeń:** – podaje, czym jest Objawienie Boże, – wymienia czynniki, które pomagają odkryć obecność Boga w świecie (A.8), – wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialne korzystanie ze środków społecznego przekazu (C.17), – podaje przykłady osób, które oddały życie za prawdę (ks. J. Popiełuszko, ks. kard. St. Wyszyński, ks. R. Kotlarz) (C. 17.4), – wyjaśnia fragmenty Pisma Świętego dotyczące powołania, – podaje zasady dialogu między–religijnego (F.2.2), – stwierdza, że Jezus Chrystus jest założyciela chrześcijaństwa, – objaśnia, jakie zagrożenia niosą ze sobą pseudoreligie.	**Uczeń:** – wyjaśnia, że w Chrystusie znajduje się cała pełnia naszego odkupienia, – analizuje teksty biblijne i nauczania Kościoła, – streszcza opowiadanie o stworzeniu świata i człowieka, – wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialne korzystanie ze środków społecznego przekazu (C.17), – wyjaśnia relacje pomiędzy wolnością a odpowiedzialnością (C.2.2), – określa powołanie jako dar od Boga zadany człowiekowi, – wyjaśnia, na czym polega powszechny charakter religii, – wyjaśnia, jaki powinien być stosunek chrześcijanina do wyznawców innych religii, – wskazuje podejmowane przez Kościół katolicki drogi dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego (F.2.3), – charakteryzuje podstawy intelektualne deizmu, racjonalizm, modernizm) (E.4.1).	**Uczeń:** – wskazuje Boże pochodzenie świata i sens jego istnienia (A.8.1), – redaguje odezwę do swoich rówieśników, w której zwraca się o poszanowanie środowiska naturalnego, będącego darem Bożym, – wyjaśnia, dlaczego młodość jest szczególnym bogactwem człowieka, – przedstawia destrukcyjne działanie kłamstwa (C.17.5), – stwierdza, że wolność jest znakiem obrazu Boga w człowieku (C.2), – stwierdza, na czym polega uświęcenie człowieka, – opisuje sposoby realizacji powołania do świętości, – ukazuje specyfikę i wartość chrześcijaństwa wobec innych religii, zwłaszcza: judaizmu, buddyzmu, hinduizmu i islamu (F.2.1), – ukazuje specyfikę chrześcijaństwa na tle innych religii (A.3.2), – wskazuje różne formy pomocy ofiarom sekt,	**Uczeń:** – wskazuje na działania, które można podjąć, by świat był obrazem Ojca, – redaguje modlitwę będącą uwielbieniem Boga za dar stworzenia, – uzasadnia konieczność troski człowieka o świat, – opisuje zagrożenia związane z negacją prawdy obiektywnej (C.2.4), – uzasadnia, czym jest powołanie do służby Bogu i ludziom, – opisuje zagrożenia związane z negacją prawdy obiektywnej (C.2.4), – uzasadnia, że wolność jest dążeniem do prawdy i dobra, – charakteryzuje wybrane drogi powołania chrześcijańskiego (C.9.3), – uzasadnia dokonywanie wyborów moralnych inspirowanych Ewangelią (C.9.b), – wskazuje podejmowane przez Kościół katolicki drogi dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego (F.2.3), – uzasadnia potrzebę dawania

			– dowodzi potrzeby pogłębiania wiary.	świadectwa wiary, – uzasadnia właściwą postawę chrześcijan wobec sekt (F.2.5), – uzasadnia potrzebę pomocy osobom uwikłanym w sekty.
III. „Nie będziesz miał bogów cudzych przede Mną”				
Uczeń: – podaje przykłady wpływu zabobonu, bałwochwalstwa, wróżbiarstwa, magii, ateizmu, symonii na relację z Bogiem (C.10.2), – przytacza fragmenty Pisma Świętego dotyczące świętości, – przytacza treść Pisma Świętego na temat II przykazania Bożego, – przytacza fragmenty Pisma Świętego mówiące o świętowaniu dni świętych.	**Uczeń:** – wymienia współczesne bożki (C.10.3), – wymienia przykłady świętych i błogosławionych, – rozróżnia, w jakich sytuacjach można wzywać Imię Boże (C.11.1), – podaje istotę nadawania imion chrześcijańskich na chrzcie świętym (C.11.2), – podaje stosunek Jezusa do szabatu (C.12.2), – streszcza naukę Jana Pawła II o świętowaniu niedzieli,	**Uczeń:** – wyjaśnia, dlaczego Bogu przynależy się adoracja, – streszcza życiorysy wybranych świętych i błogosławionych, – streszcza naukę Katechizmu Kościoła Katolickiego dotyczącą II przykazania Bożego, – wyjaśnia, na czym polega szacunek dla Imienia Bożego.	**Uczeń:** – wyjaśnia, w jaki sposób można wypełniać pierwsze przykazanie Boże, – uzasadnia, na czym polegają wykroczenia przeciw wierze, – wymienia przykłady świętych i błogosławionych, – charakteryzuje życie ludzi świętych i błogosławionych (wybrane przykłady) (C.10), – wybiera sposoby oddawania szacunku wobec Imienia Bożego, – charakteryzuje wypoczynek jako czas rozwoju duchowego i intelektualnego.	**Uczeń:** – uzasadnia, iż nie da się pogodzić ezoteryki z wiarą chrześcijańską (C.10.4), – wybiera sposób na realizację swojej drogi do świętości, – analizuje naukę Kościoła mówiącą o świętych i błogosławionych, – wskazuje na związek II przykazania Bożego z czystością mowy, – dowodzi, na czym polega szacunek dla Imienia Bożego, – stwierdza, że świętowanie niedzieli staje się zachętą do odpoczynku i kontemplacji świata (A.10.3), – wybiera sposób właściwie zorganizowanego czasu wolnego, – uzasadnia wyjątkowy charakter niedzieli dla chrześcijan (C.12.3).
IV. Bóg obecny i działający				
Uczeń: – omawia dzieło Chrystusa w liturgii (B.1.2), – wymienia jaką rolę w życiu człowieka pełni sakrament chrztu świętego, – podaje, kto może być szafarzem chrztu świętego, – przytacza fragmenty z Pisma Świętego dotyczące działania Ducha Świętego, – definiuje, czym jest „Eucharystia”, – objaśnia, że Eucharystia jest sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.1),	**Uczeń:** – wyjaśnia działanie Boga Ojca w liturgii (B.1.1), – objaśnia działanie Ducha Świętego w liturgii (B.1.3), – wyjaśnia, że chrzest jest sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.1), – podaje, kto może być szafarzem bierzmowania, – wymienia i interpretuje czynności wykonywane podczas liturgii sakramentu bierzmowania (B.5.3), – wyjaśnia, że Eucharystia jest źródłem i szczytem życia Kościoła	**Uczeń:** – omawia istotę roku liturgicznego jako rozwinięcie różnych aspektów jedynego Misterium Paschalnego (B.3.1), – charakteryzuje czynności wykonywane podczas liturgii sakramentu chrztu świętego (B.5.2), – wyjaśnia, że bierzmowanie, chrzest, Eucharystia są sakramentami wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.1), – wskazuje, że sakrament Eucharystii został ustanowiony przez Chrystusa (B.4.1),	**Uczeń:** – stwierdza, że wiara w Trójcę Świętą zobowiązuje nas do miłości bliźniego, – analizuje obrzędy sakramentu chrztu świętego (B.5.3), – charakteryzuje czynności wykonywane podczas liturgii sakramentu bierzmowania (B.5.2), – opisuje, w jaki sposób Apostołowie udzielali sakramentu bierzmowania, – charakteryzuje czynności wykonywane podczas sprawowania liturgii Eucharystii (B.5.2),	**Uczeń:** – uzasadnia, że sakramenty zostały ustanowione przez Jezusa Chrystusa (B.4.1), – dowodzi, że uczestnictwo w liturgii jest pogłębieniem osobistej relacji z Jezusem i Kościołem (B.4.2), – dowodzi wartości nadawania imion chrześcijańskich na chrzcie świętym (C.11.2), – analizuje znaki i symbole pojawiające się podczas bierzmowania (B. 5.4), – dowodzi, że uczestnictwo w liturgii jest pogłębieniem osobistej

– wymienia warunki sakramentu pokuty i pojednania (B.6.1), – definiuje sakrament namaszczenia chorych, – podaje, że tylko Bóg powołuje do kapłaństwa, – podaje koncepcję małżeństwa ukazaną jako rzeczywistość sakramentalną (B.7.1), – wylicza formy życia modlitewnego, – wymienia rytm życia modlitewnego proponowanego przez tradycję Kościoła (D.8).	(B.4.4), – podaje, czym jest „przebaczenie” i „pokuta”, – wymienia warunki niezbędne do przyjęcia sakramentu kapłaństwa, – wyraża ufność w pomoc Bożą udzielaną w sakramentach w służbie wspólnoty (B.7.b), – wymienia zadania małżonków zgodne z zamysłem Boga, – wyjaśnia na czym polega nowość modlitwy chrześcijańskiej zanoszonej „nie tylko przez Chrystusa, lecz także w Nim” (D.5.1).	– objaśnia, dlaczego należy się zadośćuczynienie Bogu i bliźniemu za popełnione grzechy, – stwierdza potrzebę przyjęcia sakramentu namaszczenia chorych, – opisuje liturgię sakramentu namaszczenia chorych (B.6.2), – charakteryzuje teologię sakramentów w służbie wspólnoty (B.7.1), – wyjaśnia, dlaczego Chrystus jest jedynym Kapłanem (B.7.1), – wskazuje na modlitwę indywidualną, jako kontynuację liturgii sakramentalnej (D.8.3).	– interpretuje znaki i symbole pojawiające się podczas Eucharystii (B.5.4), – określa jaką rolę spełnia wyznanie grzechów podczas spowiedzi świętej, – określa formy celebracji sakramentu namaszczenia chorych, – uzasadnia, że cierpienie ma swoje źródło w Chrystusie, – analizuje teksty i czynności obecne w liturgii sakramentów w służbie wspólnoty(B.7.3), – mówi o konieczności służby innym ludziom, wynikającej z przyjętych sakramentów (B.7.a), – objaśnia wymiar wspólnotowy małżeństwa, – wyjaśnia wartości małżeństwa związane z wzrastaniem w miłości ku Bogu i ludziom, – stwierdza, że powierzenie się Bożej miłości jest fundamentalną postawą dialogu z Bogiem, – analizuje sentencje dotyczące modlitwy.	relacji z Jezusem i Kościołem (B.4.2), – analizuje tekst biblijny i odnosi do warunków sakramentu pokuty i pojednania(B.6.3), – uzasadnia, dlaczego ludzie powinni przebaczać sobie wzajemnie, – coraz bardziej jednoczy się z Chrystusem (B.6.a), – świadomie korzysta z sakramentów uzdrowienia (B.6.b), – przekonuje innych o wartości sakramentów uzdrowienia (B.6.c), – uzasadnia, że święcenia i małżeństwo są sakramentami w służbie drugiemu człowiekowi (B.7.2), – wyraża ufność w pomoc Bożą udzielaną w sakramentach w służbie wspólnoty (B.7.b), – analizuje czynności obecne w liturgii sakramentów, – projektuje reklamę do zdania: „Modlitwa zawierzeniem Bożej miłości”, – uzasadnia, że Jezus wysłuchuje modlitwy pełnej wiary (D.5.2).
V. Bóg prowadzący Kościół				
Uczeń: – wymienia sytuacje ukazywania się Zmartwychwstałego (A.17.2), – nazywa, czym jest duchowość chrześcijańska, – wymienia rodzaje duchowości (D.10.1), – nazywa, czym jest życie konsekrowane, – podaje znaczenie słów: „parafia”, „osoba świecka”, – przytacza historię początków chrześcijaństwa w Polsce, Europie i świecie, – wymienia świętych patronów Europy,	**Uczeń:** – wyjaśnia, że królestwo Boże stanowi istotną treść nauki Chrystusa, – charakteryzuje rodzaje duchowości chrześcijańskiej (D.10.1), – wyjaśnia istotę życia duchowego, – wymienia rady ewangeliczne, – przytacza przykłady zaangażowania osób świeckich w parafiach, – wymienia, w jakich funkcjach Chrystusa mają udział świeccy, – rozróżnia elementy kultury narodowej i chrześcijańskiej,	**Uczeń:** – objaśnia znaczenie królestwa Bożego dla życia człowieka, – opisuje sposoby obecności Chrystusa Zmartwychwstałego w Kościele, – analizuje nauczanie Kościoła na temat duchowości chrześcijańskiej, – wyjaśnia istotę życia konsekrowanego, – wymienia korzyści płynące z rozwoju chrześcijaństwa (społeczne, gospodarcze, kulturowe), – objaśnia konsekwencje przyjęcia chrztu przez Polskę dla naszej	**Uczeń:** – określa Pismo Święte jako na źródło wiedzy o Chrystusie jako Głowie Kościoła, – dowodzi wartości daru duchowości chrześcijańskiej we współczesnym świecie, – wskazuje na działalność zakonów i ich rolę w Kościele (E.5.2), – analizuje dokumenty Kościoła na temat życia konsekrowanego, – wyjaśnia, na czym polega teologiczny wymiar zaangażowania świeckich na rzecz parafii (A.22.2), – opowiada o początkach	**Uczeń:** – ukazuje sens i znaczenie Zmartwychwstania Chrystusa (A.17.1), – ocenia swoje zaangażowanie w życie sakramentalne Kościoła, – uzasadnia, że duchowość chrześcijańska jest wezwaniem skierowanym do każdego, – dowodzi wartości daru powołania zakonnego we współczesnym świecie, – uzasadnia, że świadectwo życia konsekrowanego jest wezwaniem skierowanym do każdego, – wskazuje na miejsce świeckich

– podaje przyczyny, przebieg i główne idee reformacji (E.3.1), – podaje miejsce i datę zawarcia Unii Brzeskiej, – wyjaśnia pojęcie: „ekumenizmu” (E.8.1).	– wyjaśnia rolę, jaką odegrali święci patronowie Europy w przekazywaniu wartości chrześcijańskich, – wyjaśnia reakcję Kościoła katolickiego na reformację, – określa, w jaki sposób chrześcijanie przyczyniają się do jedności Kościoła.	państwowości, – prezentuje postaci świętych patronów Europy, wskazując na utwierdzenie prawdy o krzyżu, – przytacza życiorys św. Andrzeja Boboli, – wyjaśnia okoliczności w jakich doszło do zawarcia Unii Brzeskiej, – wskazuje korzyści wynikające z zawarcia Unii Brzeskiej, – charakteryzuje różnice i podobieństwa katolicyzmu i pozostałych głównych wyzwań chrześcijańskich (E.8.2), – charakteryzuje podejmowane przez Kościół katolicki działania na rzecz rozwój nauki, szkolnictwa, wychowania, opieki społecznej.	chrześcijaństwa (E.1.1), – opisuje działalność misjonarzy w Polsce, Europie i świecie, – ukazuje uniwersalizm misji świętych patronów, – streszcza najważniejsze uchwały Soboru Trydenckiego (E.3.2), – charakteryzuje podejmowane przez Kościół katolicki działania na rzecz rozwój nauki, szkolnictwa, wychowania, opieki społecznej, – określa, w jaki sposób chrześcijanie przyczyniają się do jedności Kościoła, – wyjaśnia pojęcia: „interkomunia” „sukcesja apostolska” (E.8.4), – wskazuje inicjatywy ekumeniczne podejmowane w Kościele Katolickim (E.8.3).	we wspólnocie parafialnej, – dowodzi potrzeby pracy ludzi świeckich w parafii, – wskazuje, co Polska, Europa i świat zawdzięczają chrześcijaństwu, – dowodzi zasług chrześcijaństwa dla rozwoju edukacji na terenie objętym chrystianizacją, – wskazuje na dziedzictwo chrześcijaństwa w Europie, – uzasadnia potrzebę włączenia się w życie społeczne, – charakteryzuje postać św. Tomasza Morusa (E.3.1), – ocenia inicjatywy na rzecz jedności Kościoła i tolerancji religijnej, podejmowane na ziemiach polskich (E.6.5),
VI. „Chcę błogosławić Pana w każdym czasie” (Ps 34,2)				
Uczeń: – podaje, czym jest *Magnificat*, – podaje naukę Kościoła o różańcu, – nazywa, czym jest świętość, – objaśnia wezwanie Boga do dążenia do świętości, – podaje znaczenie słowa: „adwent”, – identyfikuje Adwent z czasem oczekiwania na przyjście Chrystusa, – przytacza fragmenty z Pisma Świętego mówiące o Wcieleniu Syna Bożego, – podaje definicję słowa: „pokój”, – podaje przykłady skutków niewłaściwego korzystania z wolności (C.2.5), – przytacza teksty biblijne o nawróceniu, – nazywa, czym jest Triduum Paschalne, – podaje, czym jest miłosierdzie Boże (A.25.1),	**Uczeń:** – objaśnia znaczenie słów Maryi w hymnie *Magnificat*, – wymienia części i poszczególne tajemnice różańca świętego, – wyjaśnia istotę obcowania świętych (A.23.1), – wyjaśnia symbole adwentowe, – podaje, kto stanowi wzór dla człowieka, – wymienia motywy przyjścia Boga na ziemię (A.13.2), – wymienia czynniki budujące pokój, – wyjaśnia rolę pokoju w życiu człowieka, – wymienia wymagania dotyczące Wielkiego Postu, – objaśnia, jakie znaczenie ma Wielki Post w roku liturgicznym, – definiuje słowa: „misterium paschalne”, „pascha”, – wyjaśnia znaczenie ofiary Chrystusa,	**Uczeń:** – omawia treść hymnu *Magnificat* (D.6.1), – objaśnia, czym jest modlitwa różańcowa, – objaśnia, istotę roku liturgicznego jako rozwinięcia różnych aspektów jedynego Misterium Paschalnego (B.3.1), – wyjaśnia podwójną naturę Osoby Jezusa Chrystus (A.13.3), – objaśnia znaczenie pokoju w ujęciu ewangelicznym, – omawia istotę roku liturgicznego jako rozwinięcia różnych aspektów jedynego Misterium Paschalnego (B.3.1), – wymienia okoliczności wydarzeń Wielkiego Tygodnia (A.16.1), – wyjaśnia symbolikę liturgii Wielkiego Tygodnia, – nazywa, czym jest Nowe Przymierze, – rozróżnia pojęcia: „chrystofania”	**Uczeń:** – wskazuje cechy Maryi jako wzoru wiary i miłości, – stwierdza potrzebę dziękczynienia Bogu, – wskazuje na potrzebę uczestnictwa w nabożeństwach różańcowych, – omawia sposoby obecności Maryi w pobożności ludowej i polskiej tradycji katolickiej (B.10.1), – wybiera sposób oddawania czci świętym w roku liturgicznym(B.11.1), – wskazuje, jak chrześcijanin przygotowuje się na spotkanie z przychodzącym Zbawicielem, – stwierdza, że życie jest darem Bożym, – wskazuje wypełnienie zapowiedzi Starego Testamentu w Jezusie Chrystusie (A.13.1), – wskazuje co należy czynić, aby	**Uczeń:** – uzasadnia związek między wiarą a postawą wdzięczności Bogu, – dowodzi, że zaufanie i dziękczynienie Bogu jest konsekwencją dojrzałej wiary, – stwierdza potrzebę dziękczynienia Bogu, – dowodzi, że modlitwa różańcowa daje siłę do walki ze złem, – wskazuje sposoby naśladowania świętych, – uzasadnia rolę obecności Świętych w życiu Kościoła, – analizuje przyjście Chrystusa w tajemnicy Wcielenia, – dowodzi, że Chrystus wzywa nas do pójścia za Nim, – ocenia swoje życie w świetle nauki Kościoła, – dowodzi, że istota człowieczeństwa może być poznana tylko w świetle Wcielenia Syna Bożego,

– wymienia formy nabożeństwa do miłosierdzia Bożego, – definiuje, czym jest „kultura”, – wymienia postawy chrześcijanina wobec kultury (E.11.1), – wymienia artystów przybliżających treści Objawienia Bożego, – definiuje, czym jest „pobożność ludowa”, – definiuje, czym jest „religijność ludowa”, – definiuje, czym jest „nowa ewangelizacja”, – podaje tekst Pisma Świętego o obecności Matki Bożej w życiu Kościoła, – definiuje wakacje jako czas wolny dany człowiekowi przez Boga, – przytacza teksty źródłowe.	– wyjaśnia, że krzyż jest znakiem miłości, – wyjaśnia rolę s. Faustyny w szerzeniu prawdy o Bożym miłosierdziu, – wyjaśnia relację Kościoła i kultury, – streszcza życiorys Fra Angelico, – wymienia formy pobożności ludowej (B.8.2), – przytacza niebezpieczeństwa zagrażające pobożności ludowej, – wymienia najważniejsze wydarzenia z publicznej działalności Jezusa i interpretuje je (A.15.1), – wyjaśnia, na czym polega świadectwo chrześcijańskiego życia (F.1.1), – przytacza fakty świadczące o interwencji Maryi w historii naszego narodu, – identyfikuje w pięknie przyrody stwórcze dzieło Boga.	i „epifania”, – wskazuje na Boga jako miłosiernego i przebaczającego Ojca, – charakteryzuje formy kultu Bożego Miłosierdzia (A.25.4), – wykazuje rolę Kościoła w tworzeniu kultury, – wyjaśnia rolę sztuki sakralnej w życiu religijnym, – wymienia formy obrzędów pogrzebu (B.9.4), – wyjaśnia, kto ma prawo do pogrzebu (B.9.3), – uzasadnia katolicki sens grzebania zmarłych (B.9.2), – wyjaśnia, że świadectwo jest podstawowym sposobem głoszenia Ewangelii (F.1.2), – wyjaśnia, na czym polega obecność Maryi w życiu wierzących, – wyjaśnia naukę Boga i Kościoła odnośnie wypoczynku.	zachować pokój, – charakteryzuje uczestnictwo chrześcijanina wżyciu społecznym (E.11.1), – wskazuje na konieczność aktywnego uczestnictwa w nabożeństwach pokutnych, – omawia istotę liturgii Triduum Paschalnego (B.3.1), – wskazuje, że ofiara Chrystusa uobecnia się podczas każdej Mszy Świętej, – określa sens i znaczenie zmartwychwstania Chrystusa (A.17.1), – analizuje teksty przemówień Ojca Świętego Jana Pawła II na temat miłosierdzia, – wskazuje na najważniejsze wartości w kulturze, – opisuje wybrane zabytki sakralne, – wskazuje w świecie piękno i harmonię, które są pieczęcią Boga (A.10.1), – wyjaśnia, że pobożność wiernych i religijność ludowa są drogą przekazu tradycji (B.8.3), – omawia rytm modlitwy w cyklu roku liturgicznego, tygodnia i dnia (D.11.2), – rozróżnia, co jest dawaniem świadectwa Ewangelii, a co nim nie jest, – ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej Polski (E.6.3), – redaguje modlitwę, w której dziękuje Matce Bożej za Jej obecność i opiekę nad naszym narodem, – wskazuje na Boże pochodzenie świata i sens jego istnienia (A.8.1).	– planuje działania na rzecz pokoju w swoim środowisku, – uzasadnia wartość niezależnej od podmiotu prawdy obiektywnej w życiu osoby i społeczności (C.2.3), – dowodzi konieczność podjęcia wysiłku w procesie wewnętrznego nawrócenia, – ocenia znaczenie Wielkiego Postu w przygotowaniu się do uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, – charakteryzuje wydarzenia zbawcze i rozumie ich znaczenie dla swojej wiary, – analizuje fragmenty Pisma Świętego, – wyraża wdzięczność Odkupicielowi poprzez odpowiedzialność życia wiary, – przyjmuje postawę wdzięczności Chrystusowi za dar odkupienia, – dowodzi, że Boże miłosierdzie najpełniej objawiło się w osobie Chrystusa, – określa zadania, jakie stoją przed chrześcijaninem w zakresie tworzenia kultury, – ocenia wartość wytworów kultury ze względu na respektowane wartości, – wartościuje odpowiednio sztukę i kicz, piękno i brzydotę (A.10.2), – uzasadnia, że dzieła sztuki są źródłem nawrócenia, – wskazuje, że pobożność ludowa ma prowadzić do liturgii, – uwzględnia w planie swojego dnia czas na modlitwę, – uzasadnia obowiązek dawania świadectwa przez uczniów Chrystusa (F.1.3), – ukazuje cel ewangelizacji, – analizuje swoją postawę względem Ojczyzny,

				– uzasadnia potrzebę częstego zwracania się do Matki Bożej w modlitwie, – uzasadnia, dlaczego piękno świata mówi o Stwórcy, – ocenia swoje zaangażowanie religijne w czasie wakacji.